a aut alia rationabilis cauſa
b ſubſit que ſuperiorem mo/
uere debeat ad idem bene/
ficium concedendum. Bo/
nifacius octauus. Eccleſia
contra confeſſionez qua leſa
fuit admittitur infra quadri
ennium per beneficium reſti
tutionis in integrum poſtea
non:niſi per viam iuris com
munis. Joh̄a.an. ca. II

c Si aduerſus confeſſio/
d nem in iudicio a ſe fa/
e
f ctam leſa eccleſia:beneficiuz
g reſtitutionis in integrum in/
fra quadriennium ab ipſius
h confeſſionis tempore compu/
i tandum : petere negligenter
omittat:non eſt (niſi aliquid
k rationabile appareat: quod
l aliud ſuaſerit faciendum)
ad hoc petendum vlterius
admittenda. ¶ Ubi vero ꝑ
viam communem reuocatio/
m nis erroris quem in facto p̃/
tendit: vult aduerſus ſuam
n confeſſionem eccleſia ſe iuua/
o re hoc quandocunq̨ poterit:
p donec negocium ſit finitum.

De arbitris. Bonifacius
octauus. Si ex tribus arbi
tris duo cõcordãt in ſumma:
tenet illoꝝ ſn̄ia ſi oẽs diſco
dãt:tenet ſentẽtia de ſumma
minori. Joh̄.an. ca. I

Si ex tribus arbi/
tris:te duo in de/
cẽ:⁊ tertius in q̇n/
q̨ condemnet:de/
q bet ſententia p̃ualere duorũ.

reſtitutionẽ fuerit in culpa:ille cõtra quem petit fuit in dolo:nec beneficiũ illud peteret infra quadrienniũ:⁊ do lus culpe ꝑpõderat.ff.ad.l.acquil.itẽ ſi obſtetrix in fi. a ¶ Aut alia. Poſſibile eſt ꝙ iſta verba fuerint Gre/ gorij:tamen in extrauagãti ſua qua vtebamur nõ erãt: vnde credo ꝙ ad dicta fuerint per Bonifaciũ.⁊ eſt ſimile de preben. dilectus filiꝰ.B. in fi.(⁊.j.de regu la.non ſolũ. Jo/ han.an.) b ¶ Cauſa.vt.s̃ eo.ti.tum ex lit/ teris. Vł vixit il le p̃latus male ꝯ/ hens tanto tp̃e: vñ tunc nõ cur/ rit p̃ſcriptio.xvj. q.iij. ſi ſacerdo/ tes.vt tenet In/ no.i dicto.c.tũ ex lr̃is. Vł multas nouas mutatio/ nes p̃latorũ ha/ buit eccleſia :vel eminẽtiſſimũ fu/ erit dãnũ ipſius.

Diuiſio — Si aduer. ¶ Sunt duo dicta princi palia. Scd̃m ibi Ubi vero.declarat qđ no. Inno. Hoſtieñ.⁊ moderni.s̃

Additio — eo.ti.auditis.(vide Cle.eo.ti.c.vno.iij.glo. Et Guil.in ſpe.ſcđa pte.eo.ti.§.ij.ad fi.ver.ſed nunquid. Jo.an.) c ¶ Confeſſionem. Ergo contra confeſſionem datur re

Argu. — ſtitutio.ff.de confeſ.certum.§.penulti. Sed contra aut confeſſa eſt veritatem contra quam non datur reſtitu/ tio:aut falſitatem ⁊ hoc ꝓbato nõ nocet ꝯfeſſio:vt in/ fra ſequitur.non eſt ergo recurrendum ad extraordina/ rium:ex quo ordinarium competit.ff.de minori.in cau/ ſe.ij. Sol. dixit Hoſtieñ.ꝙ poſſet eſſe ꝙ falſitas confeſ ſa probari non poſſet:vnde expedit reſtitutionem dari. Vel dic ꝙ fuit confeſſa non per errorem:vel nõ poteſt error probari ſed leſio. Vel fuit confeſſa tempore quo non debuit:vel lata eſt ſententia:tamen eſt adhuc infra quadriennium a die confeſſionis: vt infra dicã. Idem ſi cõtra ſententiam vel cõtractum vel aliam leſionez:vt dixi.s̃.c.pxi. Jo.an. d ¶ In iudicio. Ideo dicit:q̄ ex tra iudiciũ ꝯfeſſio facta nõ nocet:qđ dic vt.s̃.đ ꝯfeſ.c. vlti. Jo.an. e ¶ A ſe. Vel a ꝓcuratore.s̃. de re iudi. ſuborta.de ꝯfeſ.c.vlti. Vel ab aduocato parte abſente.

Additio — s̃.de ap.cum cauſam.de cenſi.olim.(Idem Jo.mona. ⁊ Archidia.) f ¶ Leſa enormiter. Quia pro leui leſio/ ne non datur reſtitutio:vt.s̃.de rebus eccle.non alie.c. penulti.ff.de in integ.reſti.l.ſcio illud.ff. de mino.ſi ex cauſa.j.rñ.in fi. g ¶ In integrum. Quid operetur dixi s̃.c.pxi. Jo.an. h ¶ Cõputandum. In hoc differt mi nor a maiore:quia etiam poſt ſententiam infra quadri ennium reſtituitur minor contra confeſſionem:maior non niſi ante ſententiam ⁊ oſtenſo de errore. Joh̄.an. i ¶ Negligenter. Secus ſi preuaricatione vel aduerſa rij fraude:vt.s̃.c.pxi. Jo.an. k ¶ Rationabile.vt di/ xi.s̃.c.pxi. Joh̄.an. l ¶ Aliud. Scilicet contrarium. m ¶ In facto. Qui nemini nocet.ff.de iur.⁊ fac.igno. l.error. dummodo probetur negocio nondum finito.

s̃.de cõfeſ.c.vlti.⁊ hic error autem iuris nõ excuſat.ff. de iur.⁊ fac.ignorã.l.ij.⁊.l.cum quis. ⁊ de hoc.j.de reg. iur.ignorantia. Jo.an. n ¶ Iuuare. Poteſt ergo ali/ quis contra factum ſuum venire:hoc eſt ratione erro/ ris:quia nil tam contrarium conſenſui ꝙ̃ error.ff.de iu/ riſdic.om.iudi.l. ſi per errorez.ſic ⁊ in matrimõio: s̃.de ꝯiug.ſer.c. vlti. Jo.an. o ¶ Poterit. Et ſic vna via ad/ mittitur ad id a quo alia prohibe tur:quia per for mam iuri cõmu/ nis admittit ad id a quo prohi/ betur per reſtitu tionis beneficiũ: ſic interdum ecõ uerſo per formaz iuris communis repellitur: ⁊ per beneficium reſti/ tutionis admit/ titur.s̃.eo. titu. coram. vbi de h̃. ad hoc contra.j. de regu.iur.cum quid.cũ ſuis cõ/ cor.ſed ſolue vt ibi dixi(dicit Jo

Additio — hã.mona.ꝙ vbi via generalis contineret viam ſpecia/ lem actu ⁊ a ſpeciali quis eſſet excluſus:per conſequens ⁊ a generali.ff.de iniur.duobus.§.exceptio.ff.de do.ex/ cep.l.ij.§.item queritur.⁊.§.ſequenti. Jo.an.) p ¶ Fi

Addi[tio] — nitum. Quocunq̨ modo:pura ſententia.(Idem ſm̃ Jo. mona.ſi eſt concluſum:allegat.s̃. de ꝓcura.anditis.de cau.poſſeſ.paſtoralis.⁊ ꝙ no.C.de adulter.ꝗuis.j. Et quia poſt concluſionem non eſt cognoſcere ſed cognitũ eſſe.⁊ ſic non eſt probatio recipienda que neceſſaria eſt circa errorem. Archidia.hoc recitans allegat de fi.in/ ſtru.cum dilectus.ff.de euict.ſi rem in fi. Tractat etiaz hic an ſit idem renunciare ⁊ concludere:de quo ſcripſi in predicta decreta.paſtoralis. Joh̄.an.)vel tranſactio/ ne:quod dic vt dicam.j. de li.conteſta.c.exceptionis. ⁊ huic decreta.concor.j.de appel.concertationi.

Diuiſio — Si ex tribus arbitris. ¶ Sunt duo dicta. Se cundum ibi: Licet.quo ad mentem decreta.li/ cet:quo ad litteralem intellectum diuiſionem non recipiat. Domi. q ¶ Duoꝝ. Scilicet qui ꝯdemnauerũt in decem:⁊ quidã dicebant cõtrariũ ar. eius qđ ſtatim ſequit̃:⁊ hoc tenebat Guil.in ſpe.eo.ti. .§.vlti.in p̃nci.cuius hic reprobat̃ opinio:quia illud ve rum cũ omnes dicũt de diſpari ſumma. ⁊ ſic reprobat̃ qđ no. Accur.ff.eo.ti.l.diem.§.ſi plures. ⁊ reprobatur opinio Placentini que placuit Guil.⁊ quãdo duo ꝑte ſtant ꝙ nõ ꝯſentiunt in minori ſumma. Et qđ dicit̃ h̃ de tertio qui ꝯdẽnat in maiori ſumma dicas idẽ:⁊ mul

Addi[tio] — tofortius ſi ꝯdẽnaret in maiori:q̄ tunc minor eſt dubi/ tatio:vt ſupra dixi. Idem ſi abſolueret.(Unde vt dicit Jo.mo.ſi tunc valet ſentẽtia duoꝝ cũ tertius ꝯdiceret fortius valere debet cũ in aliq̄ ꝯcordat) vel nõ ꝓnũcia ret:vt.j.c.px.⁊ ꝑ h̃ dicemus idẽ in termino ſolutiõis fa ciẽde:vt ſi duo aſſignãt tres menſes.alius vnum tenet dilatio duorum:ſi oẽs diſcordant tenet minor:(de vnico

qui ꝯdēnat in quinꝫ: cum decē peterentur: vide in ſpecu. de ſen. pla. §. qualiter. ver. quid ſi peto. ⁊ vide qđ plene ſcripſi de re iudi. cū int. in vlt. glo. Jo. an.) a ¶ Licet cū vnus. Hoc ſumit. ff. eo. ti. diē. §. ſi plures. Jo. an.
Ratio b ¶ Minori. ſ. de. v. Et eſt rō que ſequit: plus eñ ſemper in ſe cōtinet qđ ē minus: ad h. xxiij. q. i. ſiquis dederit. ⁊ ī. de regu. iur. plus ſemper. vbi de hoc. ⁊ ff. de reg. iur. ī eo qđ plus. ⁊ in obſcuris minimū ſequimur. ī. đ reg. iu. in obſcur. qđ dic vt ibi. Quid ſi ille qui ꝯdemnat in. xv. preſtatur ꝙ ita ꝯdemnat in. xv. ꝙ non ꝯſentit in minorem ſummā: licet quidā cōtrarium dicant. ſatis credo adhuc tenere ſentētiā in. v. cum illa preſtatio impoſſibilis videatur ⁊ videtur ſibi ꝯtrarius: de conſti. cum. M. UT queſtionibus que.

a licet cum vnus in. xv. alius in decem: tertius vero in q̄nꝫ pronunciant illius qui di/ b xit de ſumma minori (cum in illa omnes ꝯcordes exiſtāt) ſententia efficax cenſeatur.

Idē. Si ex tribus arbitris vnus nolit examinando vel diffiniēdo negocio intereſſe: duo procedere poterunt ac ſi ille preſens eſſet: circa iudices autē antiqua iura ſeruentur. Johā. an. ca. II

UT queſtionibus (que plerūꝫ propter arbi/ c trorum voluntariam ſeu malicioſam abſentiam remanent d indeciſe) finis celerius imponatur. ¶ Statuimus vt ſi ex tribus arbitris a partibus e electis eorum aliquis ab a/ f lijs legitime requiſitus ad g examinandum vel diffiniendum: vna cum eis negocium ſuper quo in ipſos extitit cō/promiſſum: nō curauerit (ceſ/ h ſante impedimento legitimo) conuenire. duo preſentes pe/ i k nes quos (licet lex ciuilis aliud innuere videatur) totalem eo caſu remanere decernim⁹ l poteſtatem: poſſint (malicioſa ſeu volūtaria ipſius abſentia non obſtante) dictum exa/ m minare negociū: ⁊ libere diffinire ſicut poſſent illo pñte: nec volente cum eis in vnam ſententiam concordare: vt ſic ipſius abſentia: pñtia repleta n o diuina: eū reputari faciat p p̄ p ſente. ¶ Circa iudices vero antiq̄ iura nolum⁹ immutari.

Diuiſio ¶ Tria facit ſm Jo. mo. Primo ponit pemium. Secūdo ſtatutū. Tertio tacite q̄ſtioni reſpōdet. Secūda ibi:
Additio Statuim⁹. Tertia ibi: Circa (⁊ determiat ſm Archid. no. p Inno. ⁊ Hoſtieñ. đ teſti. rainaldus in pn. ⁊ ꝙ no. Guil. in ſpe. đ arbi. §. fi. in pn. v. ⁊ no. ⁊ pleni⁹ ibi in v. q̄d igit ſi ſe. ⁊ v. ſeq̄ntib. dixit Inno. in p̄di. decre. rainald⁹. ⁊ Hoſti. poſuit ei⁹ glo. ꝙ qñ oēs arbitri ſunt pñtes ⁊ vn⁹ nō vult cū alijs ꝯcordare. etiā ſi dicat ſe nō inſtructū: alij q̄ ꝯcordāt pnūciare pñt. ff. đ re iudi. duo ex trib. ⁊ §. pōponius. al's incipit: ſi cui. Idē ſi opinionem ſuā dixit ⁊ receſſiſſet audita opiniōe alioꝝ. ceſſat eñ ratio legis qua dicit ꝙ alios in ſuā opinionē ꝯhere poſſet: vt. ī. no. Secus ſi illoꝝ opinionē nō audiuiſſet dato ꝙ malicioſe recederet. licet quidā dicūt ꝙ exquo cōuenerunt ad ſententiā ferendā: qualitercūꝫ vnus poſtea recedat alij pñtes ſententiare pñt: q2 veꝝ eſt oēs affuiſſe ad ſniaꝫ ferendā. i. ad diē ferēde ſnie aſſignatā. bona ergo fuit ꝯſtitutio hec q̄ has ꝯplexitates tollit. Jo. an.) c ¶ Malicioſam. Ut ſeruiret. ſ. parti q̄ eos elegerat quā videbāt ſuccūbere.
Iudex proui/ e vt ſi illis ponat d ¶ Imponat. Ad qđ puidere dꝫ iudex. ſ. de do. ⁊ ꝯtu. finem. ff. ſi cer. peta. l. quidam. Et no. ꝙ hic deſideratur acceleratio: qđ dic vt dixi. ſ. đ elec. ca. vlt. Jo. an. e ¶ Elect. Simplr: q2 ſi eēt ibi clauſula vos vel alt̄ vrm: vl ꝙ ſi nō oēs: nō pcederet decre. dubitatio ſiē nec in iudicib: ſiē dicā in fi. f ¶ Legitie. p lrās ſuas vl nūciū lratorie deſtinatū: vl p iuratū nūciū qđ dic vt. ſ. de offi. dele. prudētiā. g ¶ Diffiniēdū. Cū ſcꝫ ꝯcluſuꝫ ē ꝙ nō reſtat niſi ferre ſniaꝫ. ſ. đ fi. iſtru. cū dilectus. h ¶ Impedimēto. Q̄ tūc ſtabim⁹ legi: cū hꝫ impedimentū legitimū: qđ reſcribere debet collegis: vt in p̄dicta decre. prudentiā. de delegato diximus: vel ps id coram eis pbare debet. Jo. an. i ¶ Quos. Decernimus totalem poteſtatem ⁊c. quod ſequitur. Jo. an.

k ¶ Ciuilis. ff. eo. ti. l. ſi in tres. alias eſt. §. ſub. l. item ſi vnus. ⁊ bona etiam fuit legis conſideratio: que voluit quod preſentia ⁊ contradictio non noceret: ſed ſic abſentia: quia forſitan ſi ille preſens fuiſſet traxiſſet alios in partem ſuam. (facit. xxxi. diſ. in cena. ⁊ ibi ſequitur. Additio cōcor. ff. manda. ſi precedente. §. lucius Joh. an.) ⁊ eſt ſimile cum dicimus ꝙ aliquis tenetur cōſilium requirere ⁊ non ſequi: vt no. ſ. eo. ti. cum olim. ſic dicit decreta. ꝙ in electionibus plus nocet contemptus q̄ꝫ contradictio. ſ. de elec. venerabilē. ⁊. ca. bone. Sed decreta. iſta voluit illum fingere preſentem ⁊ cō tradicentem: vt infra ſequitur ex conſideratione equitatis que ponitur in princi. ⁊ ſic diuerſo reſpectu vtriuſꝫ bona fuit conſideratio ⁊c. ⁊ eſt ſimile quod no. ſ. de iureiuran. cum contingat. ſ. de pſcrip. c. vl. Sꝫ quid dicas: nunquid ſeruabitur hec decreta in foro ſeculari? Dic ꝙ non in locis que non ſunt in temporali iuriſdictione eccleſie: quod dic vt dixi. ī. de regu. iur. c. ij. Jo. an. l ¶ Poteſtatem. Si compromittētes dixiſſent ꝙ ſi nō omnes ⁊c. hoc poſſent duo: ⁊ hec decreta. ſupplet (in caſum abſentie malicioſe vel voluntarie. Jo. an.) ac ſi ipſi dixiſſent: ⁊ eſt ſimile. C. de rei vxo. acti. l. vna. circa principium. Additio m ¶ Libere. Unde ſi nolit intereſſe examinationi: non tenentur ipſum in ſententia vocare per hanc litteram. Argu. ī. de dolo ⁊ contu. cum qui. ſed dic eum ad omnia citandum: argu. eius quod ibi dicam. Jo an. n ¶ Diuina. Ad hoc. C. de iudi. properandum. §. cum autem hermodicium. ſ. de dolo ⁊ contu. veritatis cum ſi. ī. de eo qui mit. in poſ. c. vno. Jo. an. o ¶ Preſente. Per h dico ꝙ nō eſt idē in duobus arbitris qđ h dicit in tribus: q2 ſi ex duob⁹ vnus ſe abſentat malicioſe: alt̄ nō pōt pcedere: q2 in trib duo ſunt maior ps. ſ. c. pxi. Preterea ille abſens habet p pñte ⁊ ꝯdicēte: vt hic vides: q̄ neutrius valet ſnia. ſ. de re iudi. c. vlt. nā tūc valet ſnia pñtiū in h caſu qñ valeret eo cōtradicente: al's non: ⁊ per hoc dico etiā ꝙ ſi in compromiſſo h actū eſt ꝙ non valet ipſoꝝ trium arbitroꝝ ſententia: niſi omnes concordent: ꝙ nō habebit locum decreta. iſta eadeꝫ ratione (ī. de teſta. c. ij. in fine.) vnde tunc locum habet Additio hec decre. cū ſimplicit̄ ſunt aſſumpti: vt. ſ. dixi. Jo. an. p ¶ Circa iudices. Proteſtatio q̄dā vel tacite q̄ſtionis rñſio. Circa eos ergo dicit ꝙ aut ſunt ordinarij aut delegati. Si ordiarij aut q̄libet p ſe ⁊ inſolidū iuriſdictionem habet: ⁊ tūc pōt alter alterum p̄uenire. ſ. de fo. cōpe. c. penulti. ⁊ no. ſ. de ap. vt debitus. aut nō inſolidū ⁊ p ſe ſiē in caplo vel ſynodo: vel hi q̄ audiūt cāꝫ pſbyteri: diacōi: ⁊ ſbdiaconi in his caſib oēs citare debent.

Annotatio titu. ⁊ capi. ſcđi li. decre.

Additio ⁊ ſi due ꝑtes ſunt p̄ñtes ſufficit (vide. ff. de re iudi. pomponius. ff. ad municip. l. magiſtratus. ⁊ ꝙ ibi no. Et ꝙ no. in Specu. de ſen. ꝓla. §. ſequit. v. quid ſi ſunt. ⁊. §. iuxta poſt p̄nci. Jo. an.) ff. ꝙ cuiuſ ꝗ vniuerſi. plane. de decret. ab or. fa. l. iij. niſi in p̄dictis caſibus vbi certus requirit numerus. xv. q. vij. ſi aũt. ⁊. c. felix. đ re iudi. nõ põt. aut ſunt delegati: ⁊ tũc ſb̃diſtingue: aut ſunt dati ſimplicit: ⁊ tũc vnus ſine alio nõ ꝓcedit. s̄. de offi. dele. cauſam matrimonij. aut cũ clauſula: ⁊ tunc iterꝫ ſubdiſtingue: q: aut cũ clauſula iſta: vos vel alter veſtrũ: aut cũ illa: ꝙ ſi nõ oẽs. In p̄mo caſu tene qđ habes. s̄. eo. lib. de offi. deleg. cum plures. In ſecundo qđ habes. s̄. de offi. delega. prudentiam. Sed queres quare ius diuerſum inter arbitros ſimplicit datos ⁊ delegatos ſimpliciter datos: vt per ſuperiora patuit: Dic ꝙ ius qđ minus dictũ eſt a partibus ſupplet lex: ſic alias. ff. co. titu. itẽ ſi vnus. §. p̄ncipaliter. Judices aũt maiori maturitate creant: vt. s̄. de reſcrip. ſtaturũ. ⁊ ideo ius in eis ſupplere non vult. Item in iudicibus rigor attendit: quia clementiores lege eſſe non debent: in auẽ. de iudi. §. oportet. coll. vj. arbitri autem prout viſum eis eſt pronunciant ⁊ plerũ ꝗ eliguntur amici: ⁊ poſſunt viles eſſe: ⁊ ideo ius magis circa illos prouidere ⁊ conſiderare voluit: vt. s̄. in princi. decre. Queſtio

Titulorum Sexti libri decretalium quo ad ſecundũ eius partialem librum ſingulorũ ꝗ capitulorũ eorundẽ iuxta debitum ordinem accõmoda ⁊ diſtincta annotatio.

De

Judicijs. Titulus I
Capitula.
Juris I
Mulieres. II
Si annum III
Foro competenti. Ti. II
Capitula
Romana I
Seculares II
Cum. C. III
Litis ꝯteſtatiõe. Ti. III
Capitula
Exceptionis I
Si oblato II
Juramento calumnie Titulus IIII
Capitula
Si de calum. I
In appella. II
Nullam tibi III
Reſtitutione ſpoliatorum. Titulus V
Capitula
Frequens I
Ad decimas II
Dolo ⁊ cõtumacia. Ti. VI
Capitula
Actor I
Eum qui II

De

Eo qui mittitur in poſſeſſionem cauſa rei ſeruande Titulus VII
Capitulũ vnicũ
Eum qui I
Ut lite pendẽte nihil innouetur. Titulus VIII
Capitula
Diſpendijs I
Si hi II
Confeſſis. Titulus. IX
Capitula
Statuimus I
Si poſt II
Teſtibus ⁊ atteſtatiõibus Titulus X
Capitula
Mediatores I
Preſentium II
Romana III
Jureiurãdo. Titulus. XI
Capitula
Contingit I
Licet II
Cum impoſi. III
Exceptionibus. Ti. XII
Capitula
Pia I
Cum quidam II

De

Cum quidam III
Preſcriptionibus Titulus XIII
Capitula
Epiſcopum I
Si qui II
Sententia ⁊ re iudicata Titulus XIIII
Capitula
Cum. ſ. I
Ad apoſtolice II
Abbate III
Cum. ij. IIII
Et ſi V
Appellationibus Titulus XV
Capitula
Cordi nobis I
Legitima II
Romana III
Ut ſuper IIII
Cũ appellationibus V
Ab eo VI
Non ſolum VII
Concertationi VIII
Appellatio IX
Si a iudice X
A collatione XI
Licet XII

Finis ſecundi.